

عنوان مقاله:

مطالعات روش تدریس فارسی اول دبستان

محل انتشار:

اولین همایش برنامه ریزی درسی و تربیت ذهن در تربیت معلم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

صبا سبحانی نیکو - دانشجوی کارشناسی پیوسته ی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

سید برزو جمالیان زاده - مدرس دانشگاه فرهنگیان یاسوج، دکترای زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

کتاب فارسی عمده ترین منبع یادگیری فراگیران در زمینه خواندن و پرورش فرایندهای درک مطلب است، بنابراین محتوای این کتاب باید به شکلی تدریس شود که به تقویت و توسعه مهارت های خواندن و پرورش توانایی درک و فهم متون در دانش آموزان بپردازد. کتاب فارسی اول ابتدایی بر مبنای مراحل رشد زبان و توانایی یادگیری، طراحی شده است و شامل سه بخش نگاره ها، نشانه های یک و نشانه های دو می باشد. لذا یافتن روش های مناسب برای تدریس این درس سبب پرورش زبان و تقویت توانایی تفکر در دانش آموز می شود. آنچه در این مقاله آمده، نگاهی کوتاه و گذرا به روش های تدریس در فارسی اول دبستان می باشد. از جمله این روش ها می توان برای تدریس نگاره ها به فعالیت هایی مانند ببین و بگو، بگرد و پیدا کن، به دوستانت بگو (سبب تقویت خوب سخن گفتن می شوند)، تدریس نگاره ها با بازی و نمایش (سبب نگرش مثبت دانش آموز به کتاب فارسی و گسترش دامنه واژگان می شوند) و برای تدریس نشانه های فارسی اول ابتدایی نیز می توان به روش های استفاده از تصویر درشت نشانه ها، چینش نشانه ها، شعر خوانی و جدول تشخیص اشاره کرد که استفاده از این روش ها باعث می شوند تا دانش آموز تفاوت میان نشانه ها را به خوبی بیاموزد و بتواند آنها را به خوبی تلفظ کند.

کلمات کلیدی:

اول دبستان ، تدریس، فارسی، شعرخوانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1120242>

